

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave
Vi invitiamo gentilmente all'inaugurazione della mostra

Polona Petek
OD DOMA DOMOV
Da casa verso casa

petek, 5. oktobra 2012, ob 18.30
venerdì, 5 ottobre 2012, alle 18.30

v Narodnem domu, Ulica Fabio Filzi 14, Trst
al Narodni dom, Via Fabio Filzi 14, Trieste

Odprto do 26. oktobra / *Aperto fino a 26. ottobre*
ponedeljek–petek / *lunedì–venerdì*

17.00–19.00

Po dogovoru / *Su richiesta*
Tel. 0039 040 635 954

Kustos razstave / *Curatore della mostra*
Denis Volk

narodni dom

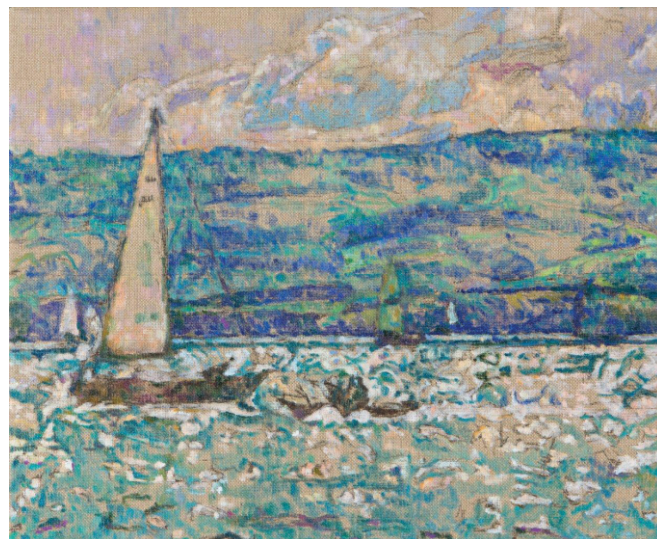
TK tržaška
knjigarna

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE
GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE V TRSTU

Polona Petek

OD DOMA DOMOV
Da casa verso casa

Barkolana (4), 2012, oglje in olje na platnu, 35 x 43 cm. (foto Jaka Jeraša)

Polona Petek (1970, Freiburg, Nemčija) je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (2004). Pozneje je tu končala še magistrski študij slikarstva (2009). Živela in delala je v Zlatoličju pri Mariboru, zadnje leto pa živi in dela v Avstriji (v Salzburgu), a se redno vrača v domači kraj.

Od doma domov

Slike Polone Petek lahko na grobo razdelimo v dve skupini: slike narave in slike ljudi, odvisno od tega, kateri motiv pride v ospredje. Na slikah narave je to krajina, ki jo zajame slikarkin pogled, izsek iz krajine, kotiček v gozdu ali na vrtu, ali prizor z boljšega trga ali sejma, ki je že skoraj tihožitje. Na njenih slikah je ob samem motivu pomemben in opazen prikaz barv, ki jih vidi(mo). Te so odločno nanešene na platno. Slikarka nam servira močno sončno svetlobo sive barve, pa osenčeno podrast modre ali vijolične. Taka je tudi lahko suha trava, ki pa je lahko povsem oranžna, vendar tega takoj niti ne opazimo, tako zelo nas povleče prizor na sliki. Šele z natančnim opazovanjem številnih podrobnosti pridemo do tega. Včasih so barvni nanosi tanki, prizor je videti v nekakšni meglici ali kot da je opazovan z večje oddaljenosti. Na številnih slikah je voda, večinoma iz domačega okolja – ob Dravi, v glavnem mirujoča ali v počasnem komaj gibljivem toku, kot jezero ali slepi rečni rokav. Voda podvoji v odsevu obvodni predel, krajino ali vsaj njen del. Nasploh je Polonina krajina mirna, umirjena, »dobra«, pogled na njeno krajino nam pokaže nekaj skoraj idiličnega, zaželimo si stopiti tja.

Slike ljudi so ali portretne ali pa reportažni prizor z neke prireditve in na teh slikah ljudje nekaj počno: se sončijo, sprehajajo, ližejo sladoled, prodajajo balone, se nastavljajo pogledu slikarke ... V obeh primerih so ljudje del krajine, ki je naslikana v manj intenzivnih barvah, rahlo zabrisana, za razliko od ljudi, ki bi jih lahko prepoznali, če bi jih poznali. Poleg sladke vode se na slikah Polone Petek pojavljajo tudi morski motivi, običajno prizori s počitnic: kopalka je deklica vidna z morske obale, pogled na obalo s čolna ali z druge strani zaliva, pogled na morje z obale ali z obale med hišami ...

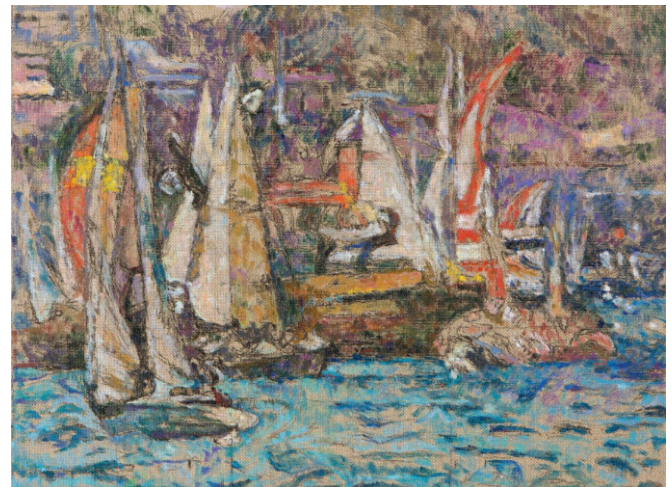
Skozi različna obdobja se bolj spreminjajo način nanašanja barve in gradnja slike z barvo ter jakost/debelina barvnih nanosov, medtem ko ostaja barvna lestvica skoraj enaka. Občasno slikarka eksperimentira z barvami tako, da z »nenavadnimi« barvami doseže zeleni učinek. Taka je že omenjena sončna pripeka, naslikana s sivo, kar je rezultat slikarkinega pazljivega opazovanja in razmišljanja. V zadnjih letih pa občasno ustvarja serije črno-sivo-belih slik, ki pa v resnici niso iz mešanice črne in bele, temveč so to sive barve različnih barvnih

odtenkov (denimo sivomodra ali sivorozna ali sivorjava). Na »sivi« sliki se pojavi tudi kak »popravek« s čisto (nesivo) barvo.

Slike z motivi iz Trsta, Tržaškega zaliva in z Barkolane so nastale zadnje. Tudi v tej seriji je zanjo značilna dvojnost prizorov – slika krajine in osebe. Prizorom z ljudmi v pristanišču med ladjami se pridružijo prizori nagnetenih jadrnic z obrisi posadke, od blizu. Tekmujejo. Jadrnice tu prevzamejo vlogo oseb. V prizorih Tržaškega zaliva slikarko navdušuje igra vode in sonca, odbleskov in odsevov na gladini, po kateri plujejo jadrnice, pa sonce, ki med oblaki le na nekem mestu prodre do gladine. Slednja tu postane njegovo ogledalo, omejeno s senco oblakov. Vodna površina, ki odbije sončno svetlobo, postane svetleča kovinska ali že kar bela, kot da izgine, jadrnice pa izgubijo barvo in so vidne zgolj kot silhuite, kot temne sence na gladini. V ozadju morja so kopno, mesto ali oddaljeni hribi nad njim, kot da gledamo iznad morja, ali pa je zajet pogled na Trst mimo Miramarskega gradu ali na grad.

Slikarka se je v zadnjem letu preselila v Avstrijo, kjer živi in dela. Serijo slik tržaške Barkolane in Trsta si lahko tolmačimo tudi kot simbolni prikaz neke (športne) prireditve. Taka je tudi serija letalski miting, ki združuje različne ljudi z različnih koncev, z različnih strani (meje). Tako kot delo/sluzba združuje ljudi iz različnih držav z željo po boljšem zaslužku in življenju, tako tudi umetnost in šport združujeta te iste ljudi z enakimi hobiji med preživljanjem prostega časa.

Denis Volk

Barkolana (1), 2012, oglje in olje na platnu, 33 x 44,5 cm. (foto Jaka Jeraša)

Slika na naslovnici:

Barkolana (4), 2012, oglje in olje na platnu, 35 x 43 cm. (foto Jaka Jeraša)